

**Csurilláné Vidman Anita:**

## **HIVATÁS**

Régen volt egy Hatóság,  
KÖJÁL volt és miegymás.  
Aztán lett az ÁNTSZ,  
Végül Népegészségügyi Intézet.

Dolgoztak ott emberek,  
Hosszú-hosszú éveket.  
Tudásukat nem csak nyerték,  
Egyetemen megszerezték.

Feladatok jöttek-mentek.  
Változott a kor, a rendszer.  
Megbecsülést mégsem ért el,  
A polgárnak nyűg volt, teher.

Pedig csak a dolgát tette,  
S a szabályokat követelte.  
A köz érdekét szolgálta,  
Hogy ne érje baj vagy bánat.

Aztán jött egy világjárvány.  
Covid hullott orrán-száján  
Az országnak minden részén,  
S már nem bírta a terhét.

Dolgoztak a hivatalban  
Kitartóan éjjel-nappal.  
Családjukat hátrahagyva  
A Covid ellen harcba szállva.

Nincs karácsony, se újév,  
Se hétféle, se húsvét,  
Csak betegebbnél betegebb,  
Koronások tömege.

Szélmalomharc, melyet vívnak,  
De a járvánnyal nem bírnak.  
Csak dolgoznak némán, csendben,  
Egymás munkáját segítve.

A köztudatba nem került be,  
A tapsvihar is elkerülte.  
Pedig vigasza volt covidosnak  
És támasza az orvosoknak.

Aztán jött a vakcina,  
Mint a sötétség csillaga.  
A versenyfutás folytatódott,  
Hogy a járvány kifulladásra.

A harmadik hullám véget ért,  
S hogy mit rejt a jövő, tudja az ég,  
De a hivatal a dolgát teszi újra,  
Mert ez HIVATÁS és nem munka.